

Поводом текста „Зашто смо звиждали 'Марсељези'“, „Политика“ 15. септембра

Од времена интензивних медијских кампања против Зорана Ђинђића и његове владе (од септембра 2001. до марта 2003) на српској политичкој сцени је присутно удварање примитивизму и просташтву као изразу исконског народног бића. Када то чине политичари, рачунајући на симпатије и подршку одређених друштвених група, то је некако разумљиво. Када то раде људи који припадају слоју тзв. елитних интелектуалаца, аналитичара и научника, онда то изазива извесну недоумицу: да ли је реч о гневу против „званичне“ истине или о показивању на чијој је страни „елита“.

Текст Ђорђа Вукадиновића, главног уредника „Нове српске политичке мисли“, у којем Вукадиновић пише зашто је део публике на фудбалској утакмици Србија–Француска звиждао „Марсељези“ није никакво рационално објашњење већ страсно навијање за звиждање као специфични облик друштвене релаксације. „Наравно“, пише Вукадиновић, „да ти звиждуци нису никакав лек или решење, али свакако јесу нека врста вентила. А вентили, као што знамо, служе управо томе да спрече да се нешто издува – и да не експлодира.“ Шта би тачно могло да експлодира, и где, Вукадиновић не објашњава.

Вукадиновић је изнео тврдњу да су осим „запада“ (где седи богатија и релаксиранија публика) „Марсељези“ звиждали сви остали, и да нису у питању никакви примитивци већ нормални и пристојни грађани „који су врло добро знали шта чине и зашто“. Оваква тврдња је сама по себи бесмислена јер Ђорђе Вукадиновић претпоставља да су разлози за звиждук они које он има у својој глави (погрешна француска политика према Србији). Пре „Марсељезе“, што је Вукадиновићу као човеку који иде на утакмице сигурно познато, звиждало се химни сваке репрезентације, па и онима које немају никакве везе са бомбардовањем Србије и Косовом. Да ли је и у том случају реч о вентилу? Или се публика само увежбавала за веће догађаје.

Вукадиновић је очигледно огорчен на српске политичаре који су се уочи утакмице обраћали јавности с позивом да се „Марсељези“ не сме звиждати. Па шта је у том позиву и кампањи лоше и погубно за српски народ и његово место у свету? Можда је требало ћутати и онда се, као, изненадити на понашање публике. Или правдати примитивизам

Похвала просташтву

Пише: Велимир Ћургус Казимир
четвртак, 17 септембар 2009 14:48

потребом за вентилом? То што неко позива људе да не буду простаци и да буду пристојни, то је за Вукадиновића удвориштво. А зар није највеће од свих удвориштава, па и право полтронство, управо оно што ради Ћорђе Вукадиновић. Навијачи, гледајте: на вашој је страни врхунски интелектуалац Ћорђе Вукадиновић. Он схвата оно што политичари и власт не разумеју – вама је неопходна акција којом ћете све ствари ставити на своје место. Ако сутра поред звиждука нешто поломите или разбијете коју главу, и то ће бити на месту. Јер, неправди и фрустрација је тако много да морате што чешће да реагујете.

(Аутор је директор Ебарт медијске документације)